

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 219

29 aprilie — 5 mai 2007

Duminica Slăbănogului

Imagine din
Evangheliar, ediția
din anul 1911

Din cuprins:

◆ Iubirea maternă - tezaur pentru suflet	2
◆ Despre credință - Cuvânt la Evanghelia Duminicii al Sfântului Grigorie Palama	3
◆ Acatistul Bunei Vestiri - tâlcuire (5)	4

Evanghelia duminicii (Ioan V, 1-15)

1. După acestea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim.
2. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare.
3. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.
4. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme de scaldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era ținut.
5. Și era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos ?
7. Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om, ca să mă arunce în scaldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea.
8. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.
9. Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă.
10. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul.
11. El le-a răspuns: cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: I-ați patul și umblă.
12. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: ia-ți patul tău și umblă.
13. Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc.
14. După aceasta Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos: De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fi ție ceva mai rău.
15. Atunci omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.

În acest an biserica noastră, ctitorie a banului Toma Cozma din anul 1807, sărbătorește 200 de ani de existență, aniversare care a debutat deja cu Sărbătoarea Hramului din Duminica Tomei.

În același spirit de sărbătoare, ne-am propus organizarea mai multor manifestări cultural-artistice în perioada următoare până la sărbătorirea Hramului mic al parohiei, 25 noiembrie ziua de cinstirea a Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, .

DUMINICĂ, 6 MAI, corul parohiei vă invită la CONCERTUL OMAGIAL în cinstea aniversării a 200 de ani a bisericii noastre. Detalii în numărul viitor.

Iubirea maternă - tezaur pentru suflet

A aduce pe lume și a crește copii este o binecuvântare de la Dumnezeu. Dând viață altora, omul imită actul creator al lui Dumnezeu și dacă refuză să o facă, nu numai că Îl respinge pe Creatorul său, dar, în plus, își desfigurează propria umanitate. Aceasta este lecția pe care a învățat-o protagonista poveștii ce urmează, experiență din care fiecare iese schimbat, fie că a trăit-o aievea, fie că a aflat-o de la alții. Rămâne în memoria afectivă nu doar aducerea pe lume a unui prunc, eveniment natural, comun până la urmă, ci rodirea unui sentiment cu mult mai presus decât oricare altul în lume: iubirea unei mame pentru fiul/fiica ei.

„Vei avea un copil!” – la auzul unei asemenea vești, cele mai multe tinere ar fi copleșite de o bucurie fără margini. Însă pe EA au năvălit-o cele mai triste gânduri, nori grei s-au abătut asupra sufletului ei. Ce să facă EA, un copil mai mare, cu un alt copil? Cum îl va ajuta EA când mânuța lui plâpândă se va întinde după ajutor?

Ajunsă în ipostaza de mamă fără să-și fi dorit acum acest lucru, înșelată de vorbele de dragoste ale unui tânăr care acum a dispărut, împinsă de apropiați să lepede copilul care avea să fie născut în păcat, care avea să le încurce firele vieții și avea să-i facă de rușine în lume, își îndreptă pașii spre ceea ce i se pare acum singura “scăpare”. Mirosul înțepător de medicamente, halatele albe care mișună pe coridoare, fețele palide ale altor fete care ies dintr-o sală alăturată, cu sufletul mutilat – toate acestea o tulbură, o înspăimântă... Dar n-are altă soluție. Trebuie să meargă până la capăt. Intră în cabinet, dar după câteva minute de discuție, înțelege de la medic că, atunci când e vorba de un prunc nevinovat, pentru el trebuie aleasă VIAȚA.

Lunile trec, mijlocul i se rotunjește, minunea din pântecul ei devine din ce în ce mai concretă, prinde din ce în ce mai tare drag de viața care s-a zămislit în ea, dar e tot mai îngrijorată de ceea ce se va întâmpla... ce va spune lumea, cât de triști sunt părinții săi deveniți bunici înainte de vreme, câte complicații va genera acest copil pentru toți...

Ajunsă la termen, se îndreaptă către Maternitate cu un singur gând: îl va abandona, altă soluție nu există. Dar din nou medicul reușește să-i presare între gândurile negre și câteva argumente pline de speranță: un copil e un inestimabil suport pentru sufletul de mamă, iar Dumnezeu iubește copiii și va avea grijă și de al ei. În plus, Dumnezeu

care l-a adus pe lume poate chiar prin acest copil va aduce împlinire pentru ea și familia sa. Văzând acea inefabilă strălucire a chipului mamelor care-și alăptau la piept odorul adus pe lume, se hotărăște: nu-l va abandona. Va fi mereu lângă copilul ei, îl va înconjura cu multă dragoste, va face din trupul ei pavăză la nevoie.

...Nu va uita niciodată ce a simțit când l-a ținut pentru prima dată aproape de inima ei: cerurile parcă s-au deschis, un soare nou și puternic a alungat toți norii grei care forfoteau în jurul ei și simți că nimeni n-o va putea despărți vreodată de mânuța caldă a copilului ei. Și când se gândea că a fost pe punctul de a renunța la toate aceste minuni, că astăzi poate copilul ei ar fi stat acolo sus, în ceruri, și ar fi plâns cu lacrimi amare că mămica lui l-a ucis, îl strângea și mai tare la piept.

Noaptea nu avea somn dacă nu-l știa liniștit, bine hrănit; la fiecare scâncet sărea repede din pat și alerga la el, îl lua în brațe și-l liniștea căci mama lui era acolo doar pentru el. Ziua, nu se sătura să-l privească și nu pierdea nici o ocazie să-i mulțumească doamnei doctor că a îndrumat-o pe acest drum, binecuvântata cale a nașterii de prunci... Nu credea că sentimente ca cele pe care le încerca EA acum se pot degrada în timp și tocmai această „consumare” pentru copilul ei o făcea fericită.

...A rămas câteva zile în salon, alături de alte mame. Unele o priveau cu surprindere, altele cu compasiune pentru “problema” cu care se confrunta: era și copil și mamă în același timp. Alături de ea, o altă mamă, cu sănătatea firavă, cu gândul la ceilalți 4 copii pe care-i avea acasă, părea a nu se sinchisi de micuțul său. “Experiența” își spunea cuvântul. I-a oferit însă aceleia o lecție de afecțiune maternă prin stăruința cu care s-a îngrijit în acele zile și de copilul ei.

... Curând plecă, se întoarse între ai săi, schimbați profund de venirea pe lume a făpturii plâpânde înfășate în haine sărăcăcioase... Dar a rămas vie în memoria celor ce i-au fost în preajmă în salon râvna și devotamentul cu care a îngrijit nu numai copilul său, dar și pe acela al vecinei de pat. Cât de mult înnobilează sufletul omenesc simțământul matern !

Întâmplare istorisită de Dr. Iolanda Blidaru și așternută pe hârtie de Anca Voicu.

Despre credință - Cuvânt la Evanghelia Duminicii al Sfântului Grigorie Palama -

Noi credem *în* Dumnezeu, dar - ceea ce este altceva - credem și *lui* Dumnezeu în toate cele. Căci a crede *lui* Dumnezeu înseamnă a cugeta că făgăduințele pe care ni le-a făcut sunt sigure și adevărate, iar a crede *în* Dumnezeu înseamnă a cugeta drept cu privire la El. Se cuvine deci ca noi să avem amândouă aceste cugetări și pe amândouă să le recunoaștem ca adevărate, fiind și purtându-ne în așa fel încât să dăm crezare celor ce au siguranță clar-vederii și să ne încredem deplin lui Dumnezeu, întru Care este credința noastră, și în felul acesta să fim socotiți drepti înaintea Lui, ca unii ce-I suntem credincioși. Fiindcă spune Scriptura: "Și a crezut Avraam pe Domnul și i s-a socotit aceasta ca dreptate" (Facerea 15, 6). Dar cum a fost făcut drept Avraam când a crezut ? El a primit de la Dumnezeu făgăduința pentru sămânța sa— care era Isaac— că vor fi binecuvântate prin ea toate semințiile lui Israel. Apoi a primit poruncă de la Dumnezeu să jertfească pe Isaac, ce era încă fraged de vârstă și prin care avea să fie adus la împlinire făgăduința Lui. Iar tatăl nu a grăit nimic împotriva, ba chiar s-a grăbit să-l jertfească pe copil cu propria sa mână, iar prin această jertfă a lui socotea că făgăduința este sigură și fără greș.

Vedeți ce fel este credința care îndreptățește ? Și nouă ne-a făgăduit Hristos moștenirea vieții celei veșnice și a desfătării și a slavei și a împărăției, dar ne-a poruncit să trăim în sărăcie, să postim, să viețuim cu puțină cheltuială și strămtorați, să fim în toată clipa

gata de moarte, să ne răstignim pe noi înșine, cu patimile și cu poftetele noastre. așadar, de vom fi fără preget întru acestea și de vom crede în acea făgăduință a lui Dumnezeu, atunci cu adevărat vom fi crezut lui Dumnezeu, asemenea lui Avraam, iar aceasta ni se va socoti nouă ca dreptate (...)

Din faptele noastre bune și din păzirea poruncilor celor dumnezeiești se arată că, în adevăr, credem lui Dumnezeu, adică știm și cunoaștem că făgăduințele Sale către noi, ca și amenințările Sale, sunt adevărate și întemeiate, chiar dacă nu s-au împlinit încă. De unde căpătăm noi oare dovada că avem o credință dreaptă în Dumnezeu, că adică gândim și judecăm bine, în chip sigur și cucernic, cu privire la El ? Din laolaltă mărturisirea cu părinții noștri purtători de Dumnezeu. Așa cum faptul de a crede lui Dumnezeu în chip nemincinos întâmpină împotrivire nu doar din partea patimilor trupului și a mrejelor celui rău, dar și din partea oamenilor cuprinși de patimi, care farmecă și ispitesc către plăcerile cele deșarte, tot astfel faptul de a crede în chip drept în singurul Dumnezeu adevărat întâmpină împotrivire nu numai din partea neștiinței noastre și a amăgirilor diavolești, dar și din partea oamenilor nelegiuți, care-i târăsc și pe alții în propria lor pierzanie. Și un ajutor foarte mare al credinței ne este dat fiecăruia nu numai din partea lui Dumnezeu și din puterea de cunoaștere de care El ne-a învrednicit, ci și din partea îngerilor celor buni și cucernici și a oamenilor ce trăiesc după poruncile lui Dumnezeu.

(Sfântul Grigorie Palama, *Omilii*, vol.1, Editura Humanitas, 2004, pp. 105-108)

Slujba Sfântului Maslu în perioada Penticostarului

Ca și în ceilalți ani, **pînă la sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt**, în locul Tainei Sfintului Maslu, în fiecare **vineri seara**, începând cu ora 18.00, vom oficia **Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri** cu citirea tuturor pomelnicilor care se poartă la biserica noastră.

Avem în vedere faptul că în această perioadă liturgică a anului bieresc, numită *Perioada Penticostarului*, suntem chemați a intensifica trăirea religioasă și mulțumirea noastră către Dumnezeu pentru speranța și bucuria care ne-au răsărit în suflete prin Învierea Domnului.

Semnificații importante asupra Perioadei Penticostarului puteți revedea în numărul 167— 30.04.2006 al Revistei Parohiale.

Oricare dintre numerele trecute ale publicației noastre poate fi solicitat de la pangarul bisericii.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706
602, E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR
0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Abonamentele la REVISTA PAROHIALĂ
se pot contracta, *până pe data de 20 a lunii în
curs pentru luna următoare*, prin **Pangarul
Bisericii** sau **apelând Secretarul de redacție,**
tel 0741 706 602 sau **OFICIUL PAROHIAL,**
211 273

PREȚUL UNUI ABONAMENT:

- * Pentru 1 lună: 2 RON
- * Pentru 6 luni: 10 RON
- * Pentru 1 an: 20 RON

*Pentru completarea colecției dvs. vă putem
oferi și numerele din anii trecuți.*

ANTRENAMENTE ȘI COMPETIȚII SPORTIVE PENTRU COPII ȘI TINERET

Îți place sportul și vrei să fii învingător ?

**Alătură-te echipei noastre care ne va
reprezenta în cadrul competițiilor
interparohiale !**

Pentru înscrieri vă stă la dispoziție:

Prof. Lucian Boghean:
tel. 0741 388 065; 0722 458 309

(continuare din numerele trecute)

Vremea izbăvirii a venit prin Eva cea Nouă, prin ascultarea ei, prin viața ei neprihănită. Izbăvirea venită prin întruparea a cărei bunăvestire a purtat-o Gavriil, ne arată că Dumnezeiasca dragoste trece dincolo de orice hotar sau asemănare cu orice dorință a sufletului. De aceea, gândurile noastre se străduiesc să se înalțe, dar păcatele noastre ne împiedică să ne înălțăm pentru a cunoaște frumusețea și mărirea a Ceea ce este sălaș a lui Dumnezeu, unirea ei cu Dumnezeu, care nu încapă în vreo cugetare omenească.

Fecioara Maria, în smerenia ei, devine pentru noi întriripare a minții, care nu se destramă la nici o înălțime, care copleșește chiar și cetele îngerilor, devine împărătesă și stăpână peste cer și pământ. Prin încuviințarea Sa, devine "tronul Slavei înălțat de la început", (Ier.14, 20) pentru sfințirea noastră.

Deși mintea nu poate cuprinde ci doar întrezărește minunea întrupării, inima se umple de har, iar duhul nostru preamărește, mulțumește și slăvește mărirea Sa, primind Odorul cel mai de preț din cer și pe pământ, în trupul său cu totul duhovnicesc, mai strălucitor decât soarele, mai curat decât cerul, mai sfânt decât chiar heruvimii și serafimii. În mod simbolic cele trei stele, reprezentate în icoane pe veșmântul Maicii Domnului, reprezintă că a fost Fecioara înainte de naștere și a rămas Fecioara și în timpul nașterii și după naștere, pentru vecie.

Prin Întrupare s-a înfăptuit scopul creației: Dumnezeu s-a întrupat în făptura Sa, Fecioara devenind "Pântece al dumnezeieștii întrupări". Pentru a ne dăruii tuturor mântuirea, Dumnezeu s-a facut Om, a luat firea noastră din Fecioara, ca să o înnoiască și să o sfințească. Pruncul din brațele Fecioarei, a rămas ceea ce a fost: Dumnezeu Cuvântul care „era la început”, din totdeauna.

Slăvindu-L pe El, pe Fecioara o fericim: *Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

Bibliografie:

- Răduleanu, Boris, *Acatistul Bunei Vestiri, Gânduri de rugăciune, mărturisire și tâlcuire*, Editura Bonifaciu, 2005.
- Teoclit Dionisiatul, *Maica Domnului în teologia și iconografia Sfinților Părinți*, Editura Bizantină, București, 1998.

A consemnat Nicoleta Gabara